

בש"פ 6680/17 - מדינת ישראל נגד מאזן ג'אבר, מוחמד מסודה, סעיד אבו נאב

בבית המשפט העליון

בש"פ 6680/17

לפני:
המבקשת:
כבוד השופט ד' מינץ
מדינת ישראל

נגד

המשיבים:
1. מאזן ג'אבר
2. מוחמד מסודה
3. סעיד אבו נאב

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ד באלול התשע"ז (5.9.2017)

בשם המבקשת:
בשם המשיבים:
עו"ד מיכל רגב
עו"ד ראמי עותמאן; עו"ד מוחמד ח'לאילה

החלטה

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: החוק) החל מיום 6.9.2017 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 11789-12-16 בבית
המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

1. כתב האישום שהוגש ביום 6.12.2016 מייחס למשיבים ולנאשם נוסף שורה ארוכה של עבירות נשק וסמים. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיבים עד תום הליכי המשפט נגדם. באי כוח המשיבים הסכימו לבקשה זו. התשובה לכתב האישום ניתנה רק ביום 27.4.2017 בשל אי המצאת חומר חקירה. העד המרכזי מטעם המבקשת הוא סוכן משטרת. בית המשפט קבע מועד לשמיעת עדותו של הסוכן ליום 22.6.2017 אך ההוכחות לא נשמעו באותו מועד בשל חתונתו של הסוכן. נלמד בדיון שלפני כי גם במועד ההוכחות הנדחה שנקבע, לא נשמעה עדותו של הסוכן בשל נסיעתו לחו"ל. עד כה נקבעו שני דיוני הוכחות בלבד ונשמעה עדותם של ארבעה עדי תביעה בלבד מתוך רשימה של 57 עדים הרשומים בכתב האישום.

2. לטענת המבקשת ההאשמות כנגד המשיבים הן האשמות חמורות, ומוכח על פי האמור בכתב האישום כי יש להם זמינות לכלי נשק. קצב ניהול התיק הינו סביר בנסיבות העניין והדיונים נדחו בשל נסיבות שלא היו בשליטת המבקשת. לפיכך, לשיטתה יש להיעתר לבקשה.

3. מנגד, לטענת באי כוח המשיבים האחריות להתנהלות האיטית של ההליך אינה רובצת לפתחם. לא ניתנו הסברים המניחים את הדעת מדוע הסוכן לא התייצב לדיון ובכל מקרה דבר חתונתו היה ידוע, או היה צריך להיות ידוע למבקשת עובר לקביעת מועד ההוכחות או לכל הפחות במועד מוקדם שבו ניתן היה לעתור לשינוי מועד הדיון. הם הלינו על כך שבית המשפט המחוזי קבע רק מועד דיון אחד לשמיעת ההוכחות ולא יותר מכך. כן הלינו על כך שהארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק הפכה בעיני התביעה הכללית לכלי שמשמשים בו באופן אוטומטי ולא קיימת השתדלות מצד התביעה לסיים דיונים בתוך תשעה חודשים כמצוות המחוקק. בנסיבות אלו, הם עתרו לבדיקת שחרור המשיבים לחלופת מעצר.

4. עיון בפרוטוקול הדיון מיום 22.6.2017 של בית המשפט המחוזי מלמד כי האחריות להתארכות ניהול ההליך בעצלתיים ודחיית הדיונים, רובצת לפתחם של שני הצדדים. בית המשפט לא חסך את שבת ביקורתו לא מהמבקשת ולא מהמשיבים. המבקשת לא עשתה די כדי להזמין את העדים החשובים והמרכזיים למתן עדות ובית המשפט הלן על המשיבים שאינם משתפים פעולה עם המבקשת כדי לייעל את הדיון תוך הגעה להסכמות בדבר ויתור על העדתם של עדים שעדותם תהיה אך פורמאלית. בית המשפט גם העביר ביקורת על שני הצדדים שאינם מגיעים לכלל הסכמה על מתווה דיון לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982.

5. בנסיבות אלו, במקום שבו קיימת עילה למעצר המשיבים וכי שחרורם עלול לסכן את שלום הציבור, התרופה אינה שחרור המשיבים. הפתרון מצוי בייעול ההליך ובתוך כך הבאת הסוכן למתן עדות בהזדמנות הראשונה. לכן, אם יתברר שיהיה צורך בהארכת מעצר נוספת בעטיה של המבקשת בשל אי הבאתו של הסוכן או של עדים מרכזיים אחרים לעדות, ייתכן שנקודת האיזון תשתנה.

לפיכך, אני מקבל את הבקשה ומאריך את מעצרם של המשיבים החל מיום 6.9.2017 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 11789-12-16 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ד באלול התשע"ז (5.9.2017).

עמוד 2

שׁוֹפֵט
